

nationella bestämmelser som innebär att en skadelidande i en trafikolycka med automatik utesluts från försäkringsskydd när olyckan orsakades av en oförsäkrad förare och denna skadelidande, passagerare i fordonet vid tidpunkten för olyckan, var försäkrad att framföra det ifrågavarande fordonet och hade gett den oförsäkrade föraren tillåtelse att framföra fordonet.

2. Svaret på den andra frågan blir inte annorlunda, om den försäkrade som lidit skada kände till att den förare som han gett tillstånd att framföra fordonet saknade försäkring för detta fordon eller trodde att föraren var försäkrad eller inte hade övervägt huruvida föraren var försäkrad.

(¹) EUT C 346, 18.12.2010.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 1 december 2011 (begäran om förhandsavgörande från Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz — Österrike) — Immobilien Linz GmbH & Co KG mot Finanzamt Freistadt Rohrbach Urfahr

(Mål C-492/10) (¹)

(Beskattning — Direktiv 69/335/EEG — Indirekta skatter — Kapitalanskaffning — Artikel 4.2 b — Transaktioner som omfattas av skatt på kapitaltillskott — Ökning av bolagets tillgångar — Tjänster som tillhandahålls av en delägare — Övertagande av underskott som grundar sig på en utfästelse som gjorts innan underskottet uppkom)

(2012/C 32/18)

Rättegångspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Immobilien Linz GmbH & Co KG

Motpart: Finanzamt Freistadt Rohrbach Urfahr

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz — Tolkning av artikel 4.2 b i rådets direktiv 69/335/EEG av den 17 juli 1969 om indirekta skatter på kapitalanskaffning (EGT L 249, s. 25) — Transaktioner som omfattas av skatt på kapitaltillskott — Ökning av en kapitalassocierings tillgångar — Eventuellt inkluderande i dessa tillgångar av en utfästelse av en offentligjuridisk person, som är enda delägare i en kapitalassociation, att överta kapitalassociationens underskott

Domslut

Artikel 4.2 b i rådets direktiv 69/335/EEG av den 17 juli 1969 om indirekta skatter på kapitalanskaffning, i dess lydelse enligt rådets direktiv 85/303/EEG av den 10 juni 1985, ska tolkas på så sätt

att en delägars övertagande av ett bolags underskott — när övertagandet grundar sig på ett åtagande som delägaren hade gjort innan underskottet uppkom och som endast avsåg att täcka det — inte leder till någon ökning av bolagets tillgångar.

(¹) EUT C 13, 15.1.2011.

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 1 december 2011 — Europeiska kommissionen mot Republiken Frankrike

(Mål C-515/10) (¹)

(Fördragsbrott — Direktiv 1999/31/EG — Beslut 2003/33/EG — Nationella bestämmelser — Deponi för inert avfall — Mottagande av asbestcementavfall)

(2012/C 32/19)

Rättegångspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: G. Rozet och A. Marghelis)

Svarande: Republiken Frankrike (ombud: G. de Bergues och S. Menez)

Saken

Fördragsbrott — Felaktigt införlivande av artiklarna 2 e, 3.1 och 6 d i rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall (EGT L 182, s. 1) och bestämmelserna i bilagan till rådets beslut 2003/33/EG av den 19 december 2002 om kriterier och förfaranden för mottagning av avfall vid avfallsdeponier i enlighet med artikel 16 i, och bilaga II till, direktiv 1999/31/EG (EGT L 11, 2003, s. 27) — Nationella bestämmelser enligt vilka en kategori för "inert och farligt" avfall införs som inte överensstämmer med direktivet — Deponering av asbestcementavfall

Domslut

1. Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 2 e, 3.1 och 6 d i rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall och bestämmelserna i bilagan till rådets beslut 2003/33/EG av den 19 december 2002 om kriterier och förfaranden för mottagning av avfall vid avfallsdeponier i enlighet med artikel 16 i, och bilaga II till, direktiv 1999/31/EG genom att inte anta de lagar och bestämmelser som krävs för att säkerställa att asbestcementavfall behandlas i lämpliga deponier.

2. Republiken Frankrike ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 30, 29.1.2011.